Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 2. mája 2022*

„Žaloba o neplatnosť – Dumping – Dovoz hliníkových výliskov s pôvodom v Číne – Akt, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo – Dovozca – Regulačný akt vyžadujúci vykonávacie opatrenia – Nedostatok osobnej dotknutosti – Neprípustnosť“

Vo veci T-328/21,

**Airoldi Metalli SpA**, so sídlom v Molteno (Taliansko), v zastúpení: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler a V. Villante, advokáti,

žalobkyňa,

proti

**Európskej komisii**, v zastúpení: G. Luengo a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni (spravodajca), sudcovia R. Frendo a J. Martín y Pérez de Nanclares,

Tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania, najmä:

– námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. septembra 2021,

– pripomienky žalobkyne k námietke neprípustnosti podané do kancelárie Všeobecného súdu 14. novembra 2021,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

## Uznesenie [1]

1 Svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ žalobkyňa, spoločnosť Airoldi Metalli SpA, navrhuje zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2021/546 z 29. marca 2021, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz hliníkových výliskov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 109, 2021, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

[*omissis*]

### Právny stav

[*omissis*]

#### *O existencii vykonávacích opatrení k napadnutému nariadeniu*

[*omissis*]

19 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že existenciu vykonávacích opatrení k napadnutému nariadeniu treba vzhľadom na článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ skúmať s ohľadom na cieľ sledovaný týmto ustanovením, a to umožniť fyzickej alebo právnickej osobe podať žalobu proti aktom so všeobecnou pôsobnosťou, ktoré nie sú legislatívnymi aktmi, priamo sa jej týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia, aby sa tak zabránilo prípadom, keď by takáto osoba musela porušiť právo, aby sa mohla obrátiť na súd (uznesenie z 21. januára 2014, Bricmate/Rada, T-596/11, neuverejnené, EU:T:2014:53, bod 66; pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisia, C-145/17 P, EU:C:2018:839, bod 49).

20 Je preto potrebné preskúmať, či sa regulačný akt Únie vykonáva iným aktom, ktorý môže osoba, ktorej je určený, napadnúť žalobou buď na Všeobecnom súde, alebo na súdoch členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisia, C-145/17 P, EU:C:2018:839, body 50 a 51, a uznesenie z 21. januára 2014, Bricmate/Rada, T-596/11, neuverejnené, EU:T:2014:53, bod 67).

[*omissis*]

23 V prejednávanej veci je preto potrebné určiť, v súlade s judikatúrou, podľa ktorej treba vychádzať z postavenia osoby, ktorá sa odvoláva na právo podať žalobu a odkázať výlučne na predmet žaloby (rozsudok z 19. decembra 2013, Telefónica/Komisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, body 30 a 31, a uznesenie z 12. januára 2017, Amrita a i./Komisia, C-280/16 P, neuverejnené, EU:C:2017:9, body 36 a 37), či napadnuté nariadenie, ktorého predmetom je uloženie antidumpingového cla, ktoré majú platiť dovozcovia, vyžaduje vykonávacie opatrenia vo vzťahu k žalobkyni, ktorá je dovozcom dotknutého výrobku.

24 Z ustálenej judikatúry, ktorá začala vznikať na základe ustanovení Colného kódexu Spoločenstva z roku 1992 [nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), v znení neskorších predpisov, ďalej len „Colný kódex z roku 1992“] a ktorá pokračovala pri uplatňovaní ustanovení

[1] Uvádzajú sa len tie body tohto uznesenia, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

Colného kódexu Únie z roku 2013 [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1) v znení neskorších predpisov, ďalej len „Colný kódex z roku 2013"], ktorý je uplatniteľný v prejednávanej veci, vyplýva, že nariadenia, ktorými sa ukladá konečné antidumpingové clo, vyžadujú vykonávacie opatrenia voči dovozcom povinným toto clo zaplatiť, spočívajúce v oznámení colného dlhu vyplývajúceho z tohto cla dovozcovi (rozsudok z 18. októbra 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, body 38 a 39; uznesenia z 5. februára 2013, BSI/Rada, T-551/11, neuverejnené, EU:T:2013:60, bod 53; z 21. januára 2014, Bricmate/Rada, T-596/11, neuverejnené, EU:T:2014:53, bod 72; zo 7. marca 2014, FESI/Rada, T-134/10, neuverejnené, EU:T:2014:143, bod 33; rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, predmetom odvolania, EU:T:2021:278, bod 116, a uznesenie zo 14. septembra 2021, Far Polymers a i./Komisia, T-722/20, neuverejnené, EU:T:2021:598, bod 66).

25 Konkrétne, s cieľom vykonať článok 14 ods. 1 základného nariadenia, podľa ktorého konečné antidumpingové clo vyberajú členské štáty, sa v článku 101 ods. 1 Colného kódexu z roku 2013 stanovuje, že „sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, určujú colné orgány zodpovedné za miesto, na ktorom colný dlh vznikol", bez toho, aby sa v tomto ohľade stanovila výnimka pre konečné antidumpingové clo. Okrem toho v súlade s článkom 104 ods. 1 tohto kódexu colné orgány uvedené v článku 101 kódexu zapíšu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, určenú podľa posledného uvedeného ustanovenia do ich účtovnej evidencie. Napokon článok 102 tohto kódexu vo svojom odseku 1 stanovuje, že colný dlh oznámia colné orgány dlžníkovi spôsobom ustanoveným na mieste, na ktorom colný dlh vznikol, a v odseku 2 spresňuje, že ak sa suma cla, ktorá sa má zaplatiť, rovná sume uvedenej v colnom vyhlásení, prepustenie tovaru colnými orgánmi je rovnocenné oznámeniu colného dlhu dlžníkovi.

26 Na rozdiel od tvrdení žalobkyne teda zo zmeny colných predpisov nemožno vyvodiť, že podľa Colného kódexu z roku 2013, uplatniteľného v prejednávanej veci, nariadenia, ktorými sa ukladá konečné antidumpingové clo, už nevyžadujú vykonávacie opatrenia voči dovozcom. To platí o to viac, že ustanovenia Colného kódexu z roku 2013, ktoré sú uvedené v bode 25 vyššie, sa takmer nelíšia od ustanovení, ktoré platili predtým. Stanovenie výšky cla vnútroštátnymi colnými orgánmi, oznámenie týchto súm dlžníkovi uvedenými orgánmi, ako aj okolnosť, podľa ktorej sa prepustenie tovaru považuje za oznámenie colného dlhu dlžníkovi v prípade, že sa výška tohto dlhu zhoduje s výškou deklarovanou dovozcom, boli už v skutočnosti stanovené v článkoch 217 a 221 Colného kódexu z roku 1992.

27 Tieto úvahy nespochybňuje ani tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého takáto analýza nezohľadňuje zavedenie „elektronických systémov" v hlave IX Colného kódexu z roku 2013 na účely vykonávania tohto kódexu.

28 Z ustanovení hlavy IX Colného kódexu z roku 2013 a ustanovení prijatých Komisiou na základe tejto hlavy IX určite vyplýva, že „výmena informácií medzi colnými orgánmi a medzi hospodárskymi subjektmi a colnými orgánmi, akými sú napr. colné vyhlásenia, žiadosti alebo rozhodnutia,… podľa požiadaviek colných predpisov sa uskutočňuje s využitím techník elektronického spracovania údajov" (článok 6 ods. 1 Colného kódexu z roku 2013).

29 Ako však vyplýva zo znenia tohto ustanovenia a ako vyplýva aj z ustanovení Colného kódexu z roku 2013 uvedených v bode 25 vyššie, táto elektronizácia sa týka výmeny informácií medzi hospodárskymi subjektmi a colnými orgánmi a v žiadnom prípade neznamená, že dovoz výrobkov a platba antidumpingového cla sa odteraz bude týkať len hospodárskych subjektov bez akéhokoľvek následného zásahu vnútroštátnych colných orgánov.

30 Dôkazy, ktoré v tejto súvislosti poskytla žalobkyňa, takýto výklad len potvrdzujú. Po prvé z opisu postupu colného vyhlásenia a určenia cla, ktoré sa má zaplatiť, vyhotoveného colným úradníkom, ktorý žalobkyňa priložila k svojim pripomienkam k námietke neprípustnosti, vyplýva, že po zavedení colného vyhlásenia obsahujúceho najmä odhad výšky cla dovozcom v elektronickom colnom systéme, za ktorý nesporne zodpovedajú vnútroštátne colné orgány, tento systém vytvára rozhodnutie o prijatí vo forme pridelenia kódu, ktorý je rovnocenný s udelením prepustenia a umožňuje prepustenie príslušného tovaru do voľného obehu. Po druhé treba uviesť, že k colným vyhláseniam uvedeným v prílohe k pripomienkam žalobkyne k námietke neprípustnosti sú priložené dokumenty vypracované talianskymi colnými orgánmi (Agenzia Dogane Monopoli), ktoré obsahujú okrem iného niekoľko kódov.

31 Z toho vyplýva, že napadnuté nariadenie môže vyvolávať účinky až po podaní colného vyhlásenia dovozcu (pozri *a contrario* rozsudok zo 14. januára 2016, Doux/Komisia, T-434/13, neuverejnený, EU:T:2016:7, body 60 až 64), po ktorom nevyhnutne nasleduje opatrenie prijaté vnútroštátnymi colnými orgánmi. Je pravda, že toto opatrenie sa väčšinou a pri absencii kontroly obmedzuje na vyššie uvedenú elektronickú komunikáciu a že zásah uvedených orgánov vo forme kontroly, po ktorej v tomto prípade nasleduje oznámenie výsledkov overovania a prípadnej opravenej sumy cla, ktorá sa má zaplatiť, je skôr príležitostný. Aj keď sa však činnosť vnútroštátnych orgánov obmedzuje na uvedenú elektronickú komunikáciu, nič to nemení na skutočnosti, že tieto orgány takto prijali akt. Neexistencia kontroly tovaru žalobkyne, ktorú žalobkyňa v prejednávanom prípade uplatňuje, je preto irelevantná.

32 Irelevantnou je tiež skutočnosť uvádzaná žalobkyňou, že vnútroštátne colné orgány nemajú pri vykonávaní sporného nariadenia nijakú mieru voľnej úvahy, ak sa nerozhodnú pre kontrolu. Okrem skutočnosti, že takéto tvrdenie by sa mohlo považovať za uznanie potreby prijatia vykonávacieho opatrenia vnútroštátnymi orgánmi, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je nedostatok posudzovacej právomoci kritériom, ktoré sa musí preskúmať, aby sa zistilo, či je splnená podmienka priameho dotknutia žalobkyne, čo je podľa znenia článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ podmienkou odlišnou od požiadavky, aby akt nevyžadoval prijatie vykonávacích opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisia, C-145/17 P, EU:C:2018:839, bod 54 a citovanú judikatúru, a uznesenie z 21. januára 2014, Bricmate/Rada, T-596/11, neuverejnené, EU:T:2014:53, bod 74 a citovanú judikatúru).

33 Okrem toho vyvodzovať z automatizácie zavedenej Colným kódexom z roku 2013, že sporné nariadenie nevyžaduje prijatie vykonávacích opatrení, by znamenalo, že posúdenie právneho kritéria neexistencie vykonávacích opatrení aktu by bolo závislé od čisto technických okolností. Takéto vecné zjednodušenie, ktoré je navyše odôvodnené tým, že vnútroštátne orgány nemajú mieru voľnej úvahy, však nemôže vyvolávať takéto dôsledky (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. februára 2013, BSI/Rada, T-551/11, neuverejnené, EU:T:2013:60, bod 49).

34 Navyše treba uviesť, že z článku 44 Colného kódexu z roku 2013, ako aj z predtým platných ustanovení (články 243 až 245 Colného kódexu z roku 1992) vyplýva, že proti rozhodnutiam týkajúcim sa uplatňovania colných predpisov prijatých colnými orgánmi sa možno odvolať,

v súlade s postupom stanoveným na tento účel dotknutým členským štátom na základe tohto ustanovenia, a prípadne sa dovolávať nezákonnosti nariadenia, ktorým sa ukladá antidumpingové clo, na vnútroštátnych súdoch, ktoré môžu pred vydaním rozsudku využiť ustanovenia článku 267 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. septembra 2021, Far Polymers a i./Komisia, T-722/20, neuverejnené, EU:T:2021:598, body 67 a 68 a citovanú judikatúru).

35 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že napadnuté nariadenie vyžaduje prijatie vykonávacích opatrení vo vzťahu k žalobkyni, a teda na to, aby mohla byť jej žaloba vyhlásená za prípustnú, musí žalobkyňa preukázať, že sa jej toto nariadenie osobne dotýka.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

**1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**

**2. Spoločnosť Airoldi Metalli SpA je povinná nahradiť trovy konania.**

V Luxemburgu 2. mája 2022

Tajomník
E. Coulon

Predseda
S. Gervasoni